

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

W y k a z

prawomoenych wyroków c. k. sądów wojennych w Galicyi i Krakowie zapadłych w miesiącu styczniu 1864.

(Ciąg dalszy.)

III. C. k. sąd wojenny w Tarnowie.

Za zbrodnię morderstwa.

1. Wawrzyniec *Sobuś*, żonaty, 38 l. z Łuzego w powiecie Kolbuszowskim, kmić, od zbrodni morderstwa uwolniony z braku dowodów, za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym, na 1 miesiąc ścisłego aresztu w sztokhauzie zaostrożonego 1 zazowym postem w każdym tygodniu.

Za zbrodnię gwałtu publicznego.

2. Jan *Nagawiecki*, żonaty 45 l. z Dembicy, właściciel realności, na 4 tygodnie więzienia zaostrożonego 1 razowym postem w każdym tygodniu. — 3. Leon *Nagawiecki*, stanu wolnego 20 l. z Dembicy syn poprzedniego, na 3 tygodnie więzienia zaostrożonego 1 razowym postem w każdym tygodniu.

Za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym.

4. Michał *Furgot*, żonaty 51 l. z Dąbrowicy, kmić, na 8 dni aresztu w sztokhauzie zaostrożonego 1 razowym postem. — 5. Wojciech *Furgot*, żonaty 48 l. z Dąbrowicy, kmić, na 8 dni aresztu w sztokhauzie zaostrożonego 1 razowym postem.

Za przekroczenie obwieszczenia z 28. lutego 1864.

6. Zygmunt hr. *Romer*, stanu wolnego 27 l. z Osieka, rządca dóbr, prócz utraty broni na karę pieniężną w kwocie 25 złr. — 7. Władysław hr. *Romer*, stanu wolnego 32 l. z Osieka, właściciel dóbr, prócz utraty broni na karę pieniężną w kwocie 15 złr. — 8. Stanisław *Holzer*, żonaty 48 l. z Rud, właściciel dóbr Narozniki, na karę pieniężną w kwocie 8 złr. — 9. Alexander *Gawlikowski*, żonaty 32 l. z Dąbrowy, ofycjalista prywatny w Zgórsku, na karę pieniężną w kwocie 5 złr. — 10. Walenty *Zięba*, żonaty 56 l. ze Słupca, kmić w Dąbrowicy, na 8 dni aresztu w sztokhauzie. — 11. Felix *Wędrzychowicz*, żonaty 40 l. z Biecza, cieśla, na 5 dni aresztu w sztokhauzie. — 12. Franciszek *Barczyk*, żonaty 44 l. z Trzcianicy, cieśla, na 5 dni aresztu w sztokhauzie. — 13. Józef *Filipecki*, żonaty 51 l. z Tymbarku, leśniczy w Przybyszu w powiecie Zassowskim, na 8 dni aresztu w sztokhauzie.

Z c. k. sądu wojennego w Tarnowie

IV. C. k. sąd wojenny w Tarnopolu.

Za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej. §§. 66 cyw. lub 343 wojsk. k. k.

1. Wincenty *Kucharski* z Liszek, 51 l. żonaty, na 1 miesiąc więzienia.

Za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym. §§. 312 cyw. lub 569 wojsk. k. k.

2. Piotr *Wygoda* także Iwan *Antonow* zwany, z Wygnanki, 40 l. stanu wolnego, wyrobnik, na 3 dni aresztu.

Za przekroczenie obwieszczeń z 28. i 29. lutego 1864.

3. Karol *Wróblewski* z Rakowca, 33 l. stanu wolnego, syn właściciela dóbr, na karę pieniężną w kwocie 5 złr. — 4. Alfred *Strumiński* z Oręszkowiec, 28 l. żonaty, ofycjalista prywatny, na karę pieniężną w kwocie 15 złr. w drodze łaski kara znizona na 5 złr.

Z c. k. sądu wojennego w Tarnopolu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 4go lutego r. b. mianować najłaskawiej ministra policyi *Karola* barona *Mecsery* kanclerzem orderu żelaznej korony.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 20. stycznia r. b. mianować najłaskawiej dyrektora gimnazyalnego w Tarnowie radzcę szkolnego *Andrzeja Oskarda* rzeczywistym radzcą szkolnym i inspektorem szkół średnich w krakowskim okręgu administracyjnym.

Część nieurzędowa.

Lwów, 11. lutego.

Podług doniesienia telegraficznego z Berna przybyła tam Najjaśn. Pani przedwczoraj zrana o godzinie 11ej. W dworcu kolei przyjmowali Jej ces. Mość Arcyksiążę *Karol Ferdynand* i

namiestnik Morawii baron *Poche*, a o godzinie 11¹/₄ odjechała Najjaśn. Pani w dalszą podróż.

Z Tryestu donoszą, że obiegający tam tak zwany *adres lojalności*, który zawiera protest większości rozwiązanej rady miejskiej, znachodzi we wszystkich warstwach ludności najwyższy udział. Do dnia 8go b. m. liczono już na nim przeszło 12.000 podpisów.

Od kilku dni obradują w Kroacji konferencya banalna i kongres serbski. Ustanowiony przez konferencyę banalną komitet ukończył już projekt regulaminu wyborczego, i dnia 8go b. m. miało odbyć się plenarne posiedzenie konferencyi dla rozważenia tego projektu. Ta szybkość w załatwieniu tej sprawy obudza nadzieję bliskiego otwarcia sejmu krajowego w Kroacji. Kongres serbski otwarty został dnia 6go b. m. w Karłowicach w sposób uroczysty. Na przemowę król. komisarza kongresu odpowiedział patriarchy wotowane zostało jednogłośnie jako pisemny adres.

W sprawie układów celnych między Austrią i Prusami donosily niedawno dzienniki wiedeńskie, że p. Hock miał przedłożyć ultimatum rządowi związku celnego, reprezentowanemu na konferencyi berlińskiej. Teraz dowiaduje się N. F. Z. z Wiednia, że to ultimatum pozostało bezskutecznem, i że prawdopodobnie nastąpi zerwanie układów celnych. Nadmienić tu jednak wypada, że *Kor. Zeidlera* zapowiadała dopiero przedwczoraj nowe posiedzenie konferencyi w ciągu tego tygodnia, z czego wnosić można, że dopiero na tem posiedzeniu nastąpi stanowcze rozstrzygnięcie sprawy.

Deklaracya złożona w pruskiej izbie deputowanych przez ministra wojny, jen. *Roon*, opiewa na wstępie jak następuje: Rząd składając izbie deputowanych projekt do prawa względem ostatecznego uregulowania kwestyi wojskowej, wie dobrze o tem, iż cel ten w ten czas tylko z pewnością dopięty być może, jeżeli rząd zdoła się zgodzić na zdanie, które w izbie deputowanych dotąd przeważało. Chociaż to w zupełności nastąpić nie może, chociaż rząd żywiej niż kiedykolwiek po zrobionych doświadczeniach przekonany jest o właściwości reorganizacyi armii, de facto dokonanej, chociaż rząd i dziś obstawać musi przy zdaniu swem, dawniej już sejmowi wypowiedzianem, o prawności reformy de facto przeprowadzonej, to jednak rząd dziś tak jak i w roku przeszłym zrzeka się wyłącznego utrzymania tego stanowiska.

Monitor z dnia 9. lutego ogłosił dekret, orzekający nadużycie władzy przeciw biskupom z Moulins i Besancon. Dekret ten poprzedza relacye radcy stanu Langlais. Tenże *Monitor* zamieścił notę, według której minister spraw zewnętrznych na rozkaz Cesarza wezwał posła francuzkiego przy Ojcu św., ażeby wniósł zażalenie z powodu listów nuncyusza papieżkiego monsign. Chigi do biskupów z Orleanu i Poitiers wystosowanych, w dziennikach ogłoszonych, które to listy stanowią naruszenie praw międzynarodowych i prawa publicznego francuzkiego. Następnie *Monitor* oświadcza, iż doniesienia niektórych dzienników o radzie ministeryalnej są mylne. Posiedzenia tej rady są tajne a relacye dzienników dają tylko do obalania opinii publicznej.

Stan rzeczy w Genewie obudza coraz większe obawy. Zyczliwe usiłowania ku pogodzeniu zwaśnionych partyi nie odniosły żadnego skutku, i pokazało się przytem, że nie tylko sama osobistość *Fazego* stoi na przeszkodzie pojednaniu się „niepodległych“ z radykalistami. Rozdwojenie jest głębsze, i obie strony skupiają się teraz bardziej jeszcze, niż przed wypadkami z 22. sierpnia. To pewna, że obie strony zaopatrują się w broń; każdy chce być przygotowanym na wypadek, że powtórzą się takie sceny, jak po ostatnim wyborze, i nikt też nie wątpi, że mogą się one powtórzyć przy danej okazji.

Jedną z najważniejszych dziś wiadomości jest *dymisya prezydenta ministrów w Księstwach Nadunajskich p. Kogolniczano*. Męża tego uważano dotąd za duszę i sprężynę rządu księcia *Kuzy*, a oraz za reprezentanta przymierza francuzkiego. Co spowodowało jego upadek, niewiadomo jeszcze dokładnie, ale zdaje się nie podlegać żadnej wątpliwości, że stał się ofiarą wpływów zagranicznych. Czy jednak nastąpi jaka zmiana w systemie rządowym księcia *Kuzy*, niepodobna jeszcze przewidzieć.

Do *Botschaftera* piszą z nad granicy rosyjskiej, iż z wielkiem natężeniem wyglądają wiadomości z wnętrza państwa, chcianoby albo wiedzic, jak demonstracya moskiewska przyjęta będzie przez te rodziny szlacheckie, które w niej udziału nie wzięły. Mówią, iż z Moskwy przesłano tajny adres do Cesarzewicza Następcy tronu a to nie pocztą lecz przez jednego z znakomitszych członków arystokracji moskiewskiej. Różnie mówią o treści tego adresu, tyle zaś tylko jest pewnem, iż liczą na poparcie ze strony Następcy tronu. Nie robią sobie zresztą żadnych illuzyi co do przyjęcia, jakiego rzecz ta w Petersburgu doznała. Dziennik *Wiest* został zaszuspendowany za to, iż się ośmielił adres ogłosić, Cesarz

zaś przyjęcia deputacyi odmówił. Ma to wielkie znaczenie, bo adres pochodził ze samego ciała szlachty, a najpierwszym w tej manifestacyi był Orłow-Dawidow, szwagier feldmarszałka Bariatyńskiego. Obawiają się przeto złych skutków, jakie nieprzyjęcie adresu mieć może. Mówią, iż rząd rosyjski wynagrodzi rządowi austriackiemu koszta przez powstanie polskie zrażone, mianowicie koszta internowania wychodźców polskich, co przeszli na terytorium austriackie.

Podług listów z Limy naznaczył admirał *Pareja* ośmiodniowy termin rządowi *peruwiańskiemu* do odpowiedzi na ultimatum złożone z następujących czterech punktów: 1) Wysłanie nadzwyczajnego posła peruwiańskiego do Madrytu; 2) urzędowe przedłożenie dokumentów, które uwalniają rząd peruwiański od spótniny w zamachu dokonany na panu Salazar y Mazaredo; 3) utworzenie mieszanej komisji w Madrycie, ażeby rozważyła i uchwaliła żądania hiszpańskie, a 4) zawarcie traktatu pokoju i przyjaźni między Peruwiją i Hiszpanią. Wątpić jednak wypada, by uciążliwe te warunki zostały przyjęte.

Lwów. 10. lutego. Mamy już w całej osnowie mowę tronową Królowej angielskiej przy otwarciu obecnej kadencyi parlamentu, ostatniej dla izby niższej, która w niej skończy sześciolletnią swoją egzystencyą. Nowe wybory zapewne w jesieni bieżącego roku nastąpią, i w roku przyszłym skład izby niższej ich wyrazem już będzie. Zbliżające się nowe wybory wywołały pewną agitacyę za dalszą reformą parlamentu i większem jeszcze rozszerzeniem prawa wyborów, przez zniesienie census elektorального, obecnie już w Anglii bardzo umiarkowanego. Bo o powszechnem prawie głosowania, o *suffrage universel*, nikt w Anglii nie myśli. Lord angielski za nadto jest praktyczny i trzeźwy w sędziwym politycznym, ażeby zapragnąć miał powszechnych wyborów, które we Francyi stały się tak wygodnym narzędziem cesarskiego absolutyzmu. We Francyi wprowadzicie centralizacya do ostatnich konsekwencyj doprowadzona, ułatwiła rządowi wyłączny prawie wpływ na największą część ludności wiejskiej, o rezultacie wyborów głównie stanowiącej, a o ich znaczeniu żadnego prawie wyobrażenia nie mającej. W Anglii tak nie jest i byćby nie mogło, obok samorządu *self government*, owej cechy wybitnej wszystkich instytucyj, całego życia publicznego w Anglii. Tam raczej przypuścićby można, że powszechne głosowanie, gdyby kiedyś zaprowadzone być miało, nastroczyłoby raczej wielkim właścicielom ziemskim sposobności odzyskania wpływem na dzierżawców i podwładnych swoich tej przewagi w wyborach, którą mieli przed wielką reformą parlamentu, a która w skutek tej reformy przeszła w ręce mieszczaństwa i stanu przemysłowego. Ale to są tylko czcze hipotezy, bo na to się wcale nie zanosi, ażeby w Anglii do powszechnego głosowania przejść miało. Cała nawet obecna agitacya o reformę a raczej o rozszerzenie prawa wyborów, zdaniem naszym, nie ma wielkiego znaczenia, i jest raczej manewrem elektoralnym kilku członków obecnej izby niższej, pragnących zyskać na popularności, dla zabezpieczenia sobie przyszłego swego wyboru. To też lord angielski w obec tej agitacyi zachowuje się zimno i biernie. Nie można dostrzedz ani śladu owego powszechnego wzburzenia umysłów, jakie poprzedziło przyjęcie bilu reformy w 1829 i 1830 roku i spowodowało izbę wyższą do przyjęcia bilu, dwa razy poprzednio odrzuconego. W ten czas to nawet słynny bohater Anglii, zwycięzca pod Waterloo, nie uszedł zagniewania ludu, jako jeden z głównych przeciwników reformy. Dziś nadarmo p. Bright na meetingu w Birminghamie mówił do zebranych tłumnie robotników fabrycznych, iż oni wszędzie we wszystkich koloniach angielskich, mieliby prawo głosowania, w ojczyźnie swej tylko tego prawa nie mają. Przykłaśkiwano wprowadzicie słowom jego, lecz nie wywołały one żadnej manifestacyi, którąby za wyraz woli mianej wzięść można. Słusznie kanclerz skarbu, p. Gladstone, sam gorący stronnik reformy, wyborcom swoim powiedział, że usiłowania dalszej reformy parlamentu rozbiły się o obojętność ciała elektorального, a możnaby powiedzieć o obojętność ludu angielskiego, który usiłowania stronników reformy niczem nie poparł. Chociaż zaś nikt wypadku przyszłych wyborów przepowiedzieć nie zdoła, to jednak z całego usposobienia ludu angielskiego, jawnie się manifestującego, z wielkiem podobieństwem do prawdy wnosić można, że kwestya dalszej reformy parlamentu, chociaż stanowczo nie zaniechana, długo jednak jeszcze uspiona zostanie i nie zdaje się wcale, ażeby przyszły parlament kwestyę tę dalej posunąć zechciał, pomimo rozgłosu jaką jej obecnie nadać usiłują.

Mowa tronowa nie wzbudza z resztą żadnego zajęcia pod względem zewnętrznych stosunków Anglii. Krom wypowiedzenia corocznie prawie powtarzanego, iż Anglia ze wszystkimi mocarstwami w przyjaznych zostaje stosunkach i że nie pokojowi nie zagraża, odnosi się ona w całości do spraw wewnętrznych, do projektów do praw, które w tym kierunku wniesione być mają. Oczywista jest Anglii, a można śmiało powiedzieć, oczy całej Europy, zwrócone są ku sprawom amerykańskim, które tak silnie oddziaływały na wszystko co nas w Europie obchodzi. Bliższy lub dalszy jeszcze koniec wojny domowej w Stanach zjednoczonych, to dziś główne wszystkich zajęcia, i tak naturalnie być musi, bo mało jest ludzi w Europie na którychby przebieg wojny amerykańskiej bez pośrednio lub pośrednio wpływu jakiego nie wywarł. Tryumf unii zdaje się nieomylny, chociaż wojna jeszcze czas jaki przeciągnąć się może. Skutki zaś takiego ukończenia kilkoletniej morderczej

walki na przyszłe wypadki wielki wpływ zaiste wywierać mogą. i nie dziw że dziś już uwagę publiczną zajmują.

Monarchia Austriacka.

Drohobycz. 5. lutego. (*Bal na cel dobroczynny.*) Dnia 30. z. m. wyprawiano w naszym mieście zabawę z łańcami, z której czysty dochód w kwocie 48 złr. 35 c. w. a. ofiarowany został na fundusz zapomogi dla ubogich uczniów gimnazyalnych.

Kraków. 9. lutego. (*Ofiara dobroczynna.*) *Krak. Ztg.* donosi: Jego Mość Cesarz *Ferdynand* i Jej Mość Cesarzowa *Marya Anna* raczyli ofiarować najtąskawiej 300 złr. w. a. na zakład dla osierociątych chłopców na *Piasku w Krakowie*, zostający pod zarządem przełożonego pana *Jean de Dieu*.

Wiedeń. 9. lutego. (*Nowiny dworu.*) Jak już donosiliśmy, odjechała *Najjaśn. Pani* dziś zrana osobnym pociągiem dworskim kolei północnej do *Drezna* na uroczystość zaślubin Swojego brata z księżniczką saską. W towarzystwie *Najjaśn. Pani* znajdują się: pierwsza ochmistrzyni dworu hrabina *Königsegg-Aulendorf* i księżna *Thurn-Taxis*, Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* i książę bawarski *Ludwik*. W *Pradze* zabawi Jej Mość Cesarzowa kilka godzin. W *Dreznie* robią na przyjęcie *Najjaśn. Pani* wielkie przygotowania. Dworzec kolei jest już świetnie przyozdobiony i chorągwie barw austriackich, saskich i bawarskich powiewają z dachów. Król saski ze świetnym orszakiem będzie oczekiwał Jej Mości Cesarzowej na peronie i odprowadzi do pałacu królewskiego. Dnia 16go odjedzie *Najjaśn. Pani* z *Drezna*, 17go zabawi w *Pradze*, a 18go przybędzie z powrotem do *Wiednia*.

(*Wiadomości bieżące.*) Fm. baron *Hess* wyzdrowiał już zupełnie. — Jutro będzie wieczór recepcyjny u Jego Excel. hrabiego *Mensdorffa*, a w sobotę dyplomatyczna uczta u barona *Werthera*. Namiestnik Węgier hrabia *Palfy* miał wczoraj długie konferencye z węgierskim kanclerzem nadwornym i z ministrem stanu.

(*Sprawy parlamentarne.*) Na posiedzeniu wydziału finansowego w dniu 8go b. m. referował najprzód p. *Hagenauer* względem wydatków na „marynarkę handlową“. Cyfry proponowane przez referenta tak na pokrycie jak na wydatki zostały zmienione. Na administracyę morską przyzwolono na wydatki zwyczajne 80.000 złr., na wydatki nadzwyczajne 6000 złr., dla służby portowej i sanitarnej na wydatki zwyczajne tylko 230.000 złr., na wydatki nadzwyczajne 6000 złr., na utrzymanie budowli portowych 650.000 złr., na nowe budowle 300.000 złr. Sumę na pokrycie podwyższono z 240.097 złr. na 300.000 złr. W debacie brali udział deputowani *Herbst*, *Brestl*, *Skene*, *van der Strass*, *Grocholski*, *Kiński* i referent.

Dalej zdawał sprawę p. *Wohlwend* z „ogólnego etatu pensyi.“ Wniosek aby maksymalne kwoty pensyi w sumie 8400 zł. byłych ministrów i kanclerzy nadwornych hr. *Boul Schauensteina*, hr. *Wickenburga*, hr. *Forgacha* i hr. *Rechberga* zmniejszyć o kwotę nadwyżkową, dał powód do długiej dyskusyi. Obrońcy wykreślenia powoływali się na rozporządzenie z 15. czerwca 1848, które mówi: kwota o którą pensya emerytalna po strąceniu należących się od niej podatków przewyższa sumę 8000 zł. rocznie będzie tymczasowo zatrzymana przy wypłacie należności w stosunku do tejże. Na zapytanie *Dra Giskry* czy to rozporządzenie jeszcze obowiązuje odpowiedział pan minister stanu, że tak jest w istocie, ale że koronie przysłuży prawo przyzwalać pensye wyższe nad 8400 zł. *Dr. Brinz* sądzi, że wyższe kwoty nie mogą być wypłacane. *Baron Eichhof* pyta ze względu, iż jego ojciec, który dawniej pobierał 16.000 zł. a od czasu rzeczzonego rozporządzenia pobiera tylko 8000 zł. czy to odnosi się tylko do przeszłości i nie obowiązuje na przyszłość. *Hr. Vrints* zauważył, że osoby w mowie będące nie potrzebują podwyższonych pensyi. W końcu przyjęto wniosek referenta względem wykreślenia tych sum z wyjątkiem pensyi hr. *Boul Schauensteina* ponieważ była ustanowiona przed nadaniem konstytucyi.

Pierwsze posiedzenie wydziału utworzonego na wniosek *Dra Giskry* dla oceny deklaracyi pana ministra finansów było tylko wstępna konferencyą, ponieważ pan minister finansów nie mógł przybyć na posiedzenie. Z wyjątkiem 1 głosu wszyscy członkowie wydziału byli tego zdania, że minister finansów nie był uprawniony do tego oświadczenia.

Hr. Eugeniusz Kiński złożył referat względem budżetu ministerstwa spraw zagranicznych. Wykreślenie 20.000 złr. na dodatki do pensyi poselstwa w *Rzymie* znówu zostało zaproponowane. Oprócz tego będzie proponowane wykreślenie 39.920 złr. preliminarne na koszta urządzenia nowych urzędów konsularnych, ponieważ przed ich utworzeniem rząd nie żądał od rady państwa przyzwolenia kredytu. Te nowe konsulaty są w *Augsburgu*, *Cardiffie*, *Corku* i *Quinstownie*, *Liwerpolu*, *Marsylii*, *Berlinie*, *Darmsztadzie*, *Leerze*, *Limie* i *Singapore*.

(*Dziennikarstwo w Wiedniu.*) W *Wiedniu* samym wydawano w dniu 9. marca 1863 r. tylko 110 pism peryodycznych, od tego zaś dnia, to jest od czasu zaprowadzenia nowego prawa drukowego do dnia 31. grudnia 1864 powstało 81 nowych dzienników. Ubyło zaś z dawniejszych pism peryodycznych 3 a z nowych 7 dla braku abonentów, sądownie zaś zakazany został tylko „*Postęp*“, którego wydawca się z kraju wydalil i sam dalsze wydawnictwo zaprzestał, i „*Vehmgericht*“, którego zakaz nie został jeszcze prawomocnie orzeczon. Przybyła zatem wielka liczba dzienników, a nadto dzienniki zyskały wiele pod względem treści. Cóż dowiodą przeciwko

światnemu temu faktowi skargi na ostrość prawa i ostre jego zastosowanie? Dla oceny owych skarg dosyć jest rzucić okiem na statystykę procesów karnych przeciw 191 dziennikom w Wiedniu wychodzącym, w czasie ostatniego roku od dnia 1. stycznia po koniec grudnia 1864 r. W całym tym przeciągu czasu było tylko 8 skarg subiektywnych z urzędu, a mianowicie jedna skarga o zbrodnię (§. 66. k. k.) i 7 o przestępstwo (§§. 300., 302. i 303 k. k.), zaś przeciw 11 dziennikom było wytoczone postępowanie tylko obiektywne, w pięciu przypadkach o zbrodnię (§§. 64. i 65. k. k.), a w sześciu przypadkach o przestępstwo (§§. 300, 302 i 308 k. k.).

Jedyny dziennikarz, którego w roku 1864 uznano winnym zbrodni, skazany został tylko na 4 miesiące więzienia, której to kary jeszcze nie odsiadywał, ponieważ bawił za granicą. Kary orzeczone za przestępstwa wyznaczały krótki areszt lub grzywnę pieniężną. Z osób odpowiedzialnych za dzienniki obiektywnie skazanych nie zgłosiła się dotąd ani jedna z życzeniem, ażeby ją prawem subiektywnie ścigano.

Hiszpania.

Madryt, 2. lutego. (Różne wiadomości.) Rząd hiszpański postanowił zwrócić rządowi peruwiańskiemu wyspy Chinchas, jeżeli tenże przyjmie obowiązek wykonania warunków przez Hiszpanię wymienionych, a mianowicie jeżeli się zobowiąże do pieniężnego wynagrodzenia. O takowem postanowieniu gabinetu londyński i paryski zawiadomione już zostały. — Rząd cesarsko meksykański prosił rząd hiszpański o udzielenie wiadomości, w jaki sposób kwestya dóbr kościelnych w Hiszpanii załatwiona została, tudzież ażeby mu dozwolone zostało wzięcie z archiwum madryckiego odpisów rozporządzeń, wydanych w czasie panowania hiszpańskiego w Meksyku, a odnoszących się do uregulowania stosunków między kościołem a państwem.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 2. lutego. (Różne wiadomości.) Dekretem książęcym zwolane zostały kolegia wyborów pośrednich powiatów Izmailowa, Tekucza, Doliny, Niamtz, Angoiz, Dombrowicy, Suczawy, Prahowy, Dorohoiu, Vaslui i Falcina na dzień 19. lutego a kolegia wyborów bezpośrednich miast Jassy, Izmailów, Fokszany na dzień 20. lutego, dla wybrania deputowanych na miejsce tych co się poddali do dymisji, lub mandatu nie przyjęli. — Kierunek spraw dyplomatycznych w Konstantynopolu, podczas nieobecności p. Konstantyna Negri, powierzony został pierwszemu jego sekretarzowi, p. Nicola Bordeano.

Kronika.

(Odczyty popularne z nauk przyrodniczych) dla przemysłowców i rzemieślników odbędą się jutro: od godziny 2. do 5. Fizyka: o ciśnieniu powietrza (prof. Chlebowski); — od godziny 5. do 6. O drzewie jako budulec (inżynier Wierzbicki.) Pojedyncze zeszyty tych odczytów nabyć można w księgarni p. Karola Wilda po 10 cent. za jeden zeszyt.

(Pożary.) W miasteczku powiatowem Lubaczowie w obwodzie żółkiewskim powstał dnia 18. z. m. z niewiadomej dotąd przyczyny pożar w stodole gospodarza Szczepana P., i prócz niej zniszczył także czterem innym gospodarzom stodoły z wszystkimi zasobami zboża i dwie komory.

Dnia 1. b. m. zrana zgorzał w Posadzce Jaśliskiej w obwodzie sanockim dom włościanina Iwana M. z rozmaitemi ruchomościami, wszystko razem wartości 160 złr. w. a. Przyczyna pożaru niejest dotąd wiadoma.

(Morderstwo z rabunkiem.) W nocy z 2. na 3. b. m. wpadli nieznani dotąd złoceńcy do leżącej w polu karczmy w Rudnikach w obwodzie kołomyjskim, zamordowali arędarza, jego żonę i chrześcijańskiego parobka i zrabowali karczmę. Sąd powiatowy wytoczył natychmiast śledztwo w tej sprawie.

(Samobójstwo.) Dnia 30. z. m. odebrał sobie życie w Łuczycach w obwodzie żółkiewskim, wystrzałem z pistoletu lokaj dworski Jaśko Pieniążek z niewiadomej przyczyny.

(Znaleziony trup.) W Karowie, w obwodzie żółkiewskim znaleziono na d. 30. z. m. tamtejszego włościanina Piotra P. z zranioną głową bez życia na własnym jego wozie. Domyślają się, że dostając słomy ze strychu spadł głową na wóz drabiniasty i zabił się.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 10. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mek pszenicy (80 H) 2 złr. 92 c.; żyta (76 H) 1 złr. 77 c.; jęczmienia (63 H) 1 złr. 45 c.; owsa (45 H) 1 zł. 6 c.; hreczki 1 złr. 80 c.; ziemniaków 1 złr. 30 c.; cetnar siana 1 zł. 39 c.; okłotów 61 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 63 c., sosnowego 7 zł. 93 c.

Lwów, 10. lutego. Handel zbożem wbrew naszym ostatnim sprawozdaniom niedożnał najmniejszej zmiany, a różnice cen na naszej targowicy były tak małe, że nawet na wzmiankę nie zasługują. W Tarnopolu i okolicy spekulanci wywożą na osi pomniejsze partje do nizin karpaccich. Zaczawszy od Rzeszowa pomniejsze partje zboża, a między temi nawet cięższe gatunki transportują do zachodniej Galicyi, i w Dębicy i Tarnowie znajduje się już znacznie-sza ilość zboża zwiezionego. Popyt o produkta galicyjskie ustał prawie zupełnie, a coby jeszcze miało być wywiezione sprzedaje się

z bardzo małym zyskiem. Krajowe młyny parowe potrzebujące pszenicy i żyta, są jedynymi kupicielami, reszta odchodzi na konsumcyę miejscową. Najpiękniejsze gatunki pszenicy płacono po 6 zł. do 6 zł. 25 c., jęczmień jak w poprzednim tygodniu po 2 zł. 80 do 90 c. Żyto, silnie w braku ziemniaków konsumowane przez włościan, trzyma się ciągle w cenie. Ciężkie gatunki płacono po 3 zł. 80 do 85 centów. Owies wagi 100 H płacono chętnie w mniejszych partjach po 2 zł. 20 do 25 c. w większych partjach nawet taniej nabyć można ten artykuł, ale niskie ceny na targach zagranicznych tamują wszelki wywóz. Ziemniaki płać tu korzec po 3 zł. a w Czarny, Dębicy, Tarnowie i Stotwinie o połowę taniej. Co do cen w ogólności sprawozdania komisaryatów targowych podają ceny niższe od naszych, ale te nie mogą służyć za podstawę do sądenia o całości ile że nie chodzi nam o stosunki miejscowe, lecz o scharakteryzowanie rozwoju handlowego między Lwowem a Krakowem. Rozmaitych gatunków zboża wywieziono około 731 cet. z Dębicy, 1313 cet. z Tarnowa i 2 pomniejsze partje z Bochni do Krakowa, Oświęcima, i Bielska. Lnu konopi i pakul wysłano w tygodniu ubiegłym ze Lwowa 33 cet. do Przemyśla, 21 cet. do Rzeszowa, 77 cet. do Tarnowa, 113 cet. do Krakowa, 878 cet. do Mysłowic, 1241 cet. do Wrocławia, 119 cet. do Bielska, 13 cet. do Oderberga, 47 cet. do Ołomuńca, 54 cetnar. do Berna, 266 cet. do Wiednia, 51 cet. do Trabau. 17 cet. do Kolina, 63 cet. do Hohenstadt, 121 cet. do Pardubitz, i 77 cet. do Pragi. Przeselki płótna zgrzebnego przeznaczone po większej części do Węgier wyaosiły w tygodniu ubiegłym 1377 cet. i były oddane na kolej w Tarnowie i Rzeszowie. O cenach trudno tu mówić bo te zależą od gatunku, a każdy producent inny gatunek dostarcza. Łój rosyjski jest teraz skupowany bardziej jak kiedykolwiek, i artykuł ten w większych partjach płać loco dworzec kolei we Lwowie po 27 zł. za cetnar wiedeński. Największe partje odchodzą do Tarnowa i do Wiednia, a w tej gałęzi handlu okazałyby się daleko pomyślniejsze rezultata, gdyby nie nader trudne współzawodnictwo z naftą. Śmielsi spekulanci zapewniają, że cena 1 cetnara spadnie do 20 zł. w. a. gdy włościanin galicyjski przekona się, że nafta jest tańsza od świec łojowych. — Cementu ma tu nadejść około 10.000 cet. ale to jest wypadek przemijający w obrocie handlowym, bo ta wielka spodziewana partja przeznaczona jest do budowy kolei lwowsko-czerńowieckiej. Transport trzody chlewnej wynosił w ostatnich 7 dniach 1309 szt. Bydła rzeźnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika i Florisdorf oddano na kolej 390 szt. na przyszły tydzień zapowiedziano znaczniejsze przesyłki.

Stryj, 6. lutego. W II. połowie z. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodzie stryjskim:

	Miejsce targu:											
	Mikołajów		Rozdół		Żydaczów		Kałuż		Wojnitów		Bukaczowce	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Mek pszenicy . . .	3	.	2	60	3	50	2	90	2	50	2	50
„ żyta . . .	2	.	2	.	2	50	2	.	1	80	1	80
„ jęczmienia . . .	1	50	1	40	2	.	1	50	1	20	1	20
„ owsa	85	.	80	1	.	1	.	.	80	.	80
„ hreczki . . .	1	60	1	60	2	.	2	.	2	.	2	.
„ kukurudzy . . .	2	50	.	.	2	50	2	50	3	.	3	.
„ ziemniaków . . .	1	2	.	1	20	1	20
Cetnar siana . . .	3	.	1	10	1	20	2	50	1	.	1	.
„ wełny
„ nasienia koniecu
Sąg drzewa twardego . . .	8	.	8	.	7	.	5	50	5	.	5	.
„ miękkiego . . .	6	30	5	.	6	.	4	50	4	.	4	.
Funt mięsa wołowego	11	.	8	.	7	.	10	.	10	.	9
Mas okowity	60	.	.	.	80	.	45	.	60	.	60

W y k a z

przychodów c. k. uprzyw. galicyjskiej żelaznej kolei „Karola Ludwika.“ (Przestrzeń obrotu 47½ mil.)

Miesiąc	Komunikacja osób		Transport towarów		Razem			
	Liczba podróży	wal. aust.	cetnary celne	wal. aust.	wal. aust.			
		zł.		c.	zł.	c.	zł.	c.
styczeń 1865 . . .	18359	44039	63	306638	160487	50	204527	13
Przychód bruto w styczniu 1864 wynosił							336197	88

Prócz tego transportowano 55998 cetnarów celnych różnych ładunków rządowych bez policzenia należności frachtowej.

Wiedeń, 1. lutego 1865.

C. k. uprzyw. galic. kolej żelazna „Karola Ludwika.“

